tähdab Ta kelk mis ellab siin Ma peäl. Mele loeme neid sanno iggapäwa enne sömaaega. Temma se armoline Jummal wörko ka sedda head meile oma halleda ja helde südame pärrast tehha,

Terwisses ja haigusses.

Et meie ma-rahwas ei pea paljo murret nende eest kes haiged on, ei moista neid ka mitte ötete hoida / sest nisinggused häddalised setswad kül tule käes / kül käiwad oues palja jallo / kül selge külma jowad / ja ei otsita mitte aegsaste sedda rohto mis monnikord piskoga wotks abbi sata. Sest se siis tulleb ka ühheks tükkiks, et ni mitto iggal aastal omma teed lähhäwad / kes weel ollekssid kül ellusse wotnud jäda, kui ötete olleks nende järrele katstud. Meie wotme siis ohto ja rohto otsida / agga Jumunala käest senna jure ömmistust pallida / siis kül nomni saaks rohhust ka abbi tunda.